

huisarts en wetenschap

MAANDBLAD

VAN HET NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

Van de redactiecommissie

Aanwinsten. In dit nummer van „huisarts en wetenschap” treft de lezer het eerste artikel aan van de rubriek *Aanwinsten*. In deze rubriek, verschijnend in afwisseling met de rubriek *Spoedeisende gevallen in de algemene praktijk*, zullen artikelen worden opgenomen van de hand van specialisten, die de vorderingen in hun specialisme beschrijven, welke voor de uitoefening van de geneeskunde door de huisarts van belang zijn.

De redactiecommissie meent, dat het nascholingsprogramma van de huisarts met deze rubriek kan zijn gediend.

In haar in het voorgaande nummer van „huisarts en wetenschap” gepubliceerde jaarverslag heeft zij reeds melding gemaakt van de daadwerkelijke steun, door deskundigen van naam op hun specifieke terrein toegezegd aan een stelselmatige, over enkele jaren strekkende en ongetwijfeld steeds weer aan te vullen voorlichting over de voor de huisarts belangrijke vorderingen in de medische wetenschap. Bij de opening van de rubriek *Aanwinsten* in dit nummer moge ook langs deze weg grote erkentelijkheid worden uitgesproken jegens de auteurs, die zich bereid hebben verklaard tot dit doel de pen te willen opnemen en die zodoende de functie van „huisarts en wetenschap” als een voor de wetenschappelijke informatie en voor de nascholing van de huisarts nuttig medium helpen versterken.

Wetenschappelijk onderzoek. Een tweede redactionele aantekening dient te worden geplaatst bij het artikel van Giesberts en Hartman en bij de op ons verzoek bij dit artikel geschreven kanttekeningen van de hand van Nelemans. Vooropgesteld zij, dat wij zowel de huisartsen-auteurs als de deskundige op het gebied van het geneesmiddelenonderzoek bijzonder erkentelijk zijn, dat hun artikelen in deze vorm konden worden afgedrukt; immers, de educatieve waarde, die de bijdragen daardoor verkrijgen, valt niet te onderschatten.

Ter inleiding van de derde jaargang werd gesteld: „Wetenschappelijk onderzoek op het werkerrein van de huisarts is nog nauwelijks begonnen. Slechts enkele huisartsen hebben tijdens hun studie zuiver wetenschappelijk onderzoek in laboratorium of kliniek kunnen bedrijven, zodat ervaring en zelfs kennis van de grondbeginselen meestal ontbreken” — (1959) *huisarts en wetenschap* 3,1.

Men mag derhalve nauwelijks verwachten, dat een eerste proeve van wetenschappelijk werk door huisartsen direct volkomen in elk opzicht zal slagen, terwijl anderzijds door de instelling van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek (C.W.O.) van het Nederlands Huisartsen Genootschap werd onderstreept, dat voorlichting bij wetenschappelijk onderzoek door huisartsen binnen het genootschap is te verkrijgen.

Uit de inleiding van het artikel van Giesberts en Hartman blijkt, dat de C.W.O. wel degelijk advies werd gevraagd, maar dat de groep op medisch ethische gronden meende, dat een dubbelblind onderzoek in dit geval niet toelaatbaar moest worden geacht. Terloops zij hier opgemerkt, dat de C.W.O. uiteraard geen „eisen stelt”, daar we hier slechts te doen hebben met een college van dienstbare mannen, dat hulp wil bieden aan hen die daarom vragen en dus slechts „van advies dient”.

Op de vraag op welke wijze aan de medisch ethische bezwaren tegen het dubbelblind onderzoek tegemoet kan worden gekomen, vindt men een antwoord in de kanttekeningen van Nelemans. De redactiecommissie vertrouwt er op, dat de publikatie van beide artikelen in deze vorm er toe bij mag dragen, dat het wetenschappelijk onderzoek door huisartsen wordt gestimuleerd, dat er op uitgebreide schaal advies zal worden verleend door de C.W.O. en dat het aantal publikaties in „huisarts en wetenschap” betreffende wetenschappelijk onderzoek door huisartsen navenant zal zijn.

H.